

The 7th National Conference
Nakhonratchasima College

วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.2563

การนำเสนอผลงานภาคโปสเตอร์
กลุ่มสาขาการศึกษาและวัฒนธรรม

NMCCON 2020

The 7th National Conference
Nakhonratchasima College

วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.2563

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน
เรื่อง การให้คำปรึกษา โดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

A Study of Learning Achievement and Satisfaction towards Counseling by
Role Playing for students of the Faculty of Education Loei Rajabhat
University

ปาริญา ราพา¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เรื่อง การให้คำปรึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ โดยจัดการเรียนการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมุติ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ปีการศึกษา 1/2561 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ที่เป็นแบบชนิดจับคู่ จำนวน 20 ข้อ แบบประเมินการให้คำปรึกษา และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test แบบ Dependent Sample ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่จัดการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 25.32 สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 14.42 โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดคือหัวข้อมีส่วนช่วยเหลือในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาคือความพึงพอใจในหัวข้อรู้สึกชอบวิธีการสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติ มีค่าเฉลี่ย 4.27 และมีความรู้ความเข้าใจเข้าใจเนื้อหามากขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน และมีความสุขในการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.05 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การให้คำปรึกษา, การแสดงบทบาทสมมุติ

¹ ตำแหน่งอาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อีเมล pareeyaru@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare learning achievement of students before and after studying using Role Playing on counseling 2) to study the satisfaction of students after studying with Role Playing learning. The samples included 40 students studying Guidance Psychology from faculty of education at Loei Rajabhat University of course in the first semester of the 2018 academic year by using purposive sampling. The research tools used in the research were pretest and posttest, Counseling evaluation form and evaluation from on student's satisfaction toward Role Playing. The statistical analysis of mean, standard deviation, and statistics t-test dependent analyses.

The results of the research showed that, after implementation of Role Playing activities counseling mean score were 25.32 higher than of that of the pre-implementation mean score was 14.42, the learning effectiveness of students was significant at .05 level. In overall, students showed satisfaction toward study with Role Playing learning at the high level as the mean score was 3.94. For individual aspect analysis, Students help in joint activities as the mean score was 4.32, like with Role Playing learning the mean score 4.27, have more knowledge understanding of the contents, participate in activities, and happy in teaching with Role Playing as the mean score same was 4.05, respectively.

Keywords: Learning Achievement, Counseling, Role Playing

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ประเทศไทยมีนโยบายทางการศึกษา ซึ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้เนื้อหาสาระและ กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง อันส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ โดยยึดหลักที่ว่า การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (ทีศนา แชมณี, 2551) ซึ่งการพัฒนา การศึกษาจะต้องมีการจัดการกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียน การสอน ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทักษะในการจัดการเรียนการสอน และความสามารถของอาจารย์ในการนำ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะ วิชาการให้กับนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (สุรรัตน์ ตุ่นคำ, 2557)

การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นวิธีสอนเทียบเคียงสถานการณ์ที่เป็นจริงมาเป็น เครื่องมือในการสอน โดยครูสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทขึ้นมา ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น การแสดงบทบาทอาจกระทำได้ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดง วิธีการนี้จะสร้างความเข้าใจ และความรู้สึกให้กับผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้นการสร้างบทบาทสมมติสามารถทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ คิด ปฏิบัติตาม และค้นคว้าหาวิธีแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า (ทีศนา แชมณี, 2551)

การให้คำปรึกษาจัดเป็นงานหนึ่งในขอบข่ายการดำเนินงานแนะแนวที่มีความสำคัญ การให้คำปรึกษาเป็นงานที่ต้องดำเนินการโดยนักเทคนิคที่มีความสามารถเฉพาะที่ได้รับการฝึกอบรมในการให้คำปรึกษาและมีความเหมาะสมสำหรับภารกิจดังกล่าว (รังสรรค์ โฉมยา, 2555) การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการที่นักแนะแนว หรือผู้ให้คำปรึกษาพูดคุยกับผู้มาขอรับคำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษาเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหา เข้าใจสภาพแวดล้อม สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างฉลาดและพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (อัครา เอิบสุขสิริ, 2556) การบริการให้คำปรึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของงานแนะแนว ดังนั้นผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเรียนรู้และฝึกทักษะความสามารถในการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษาเกิดความไว้วางใจและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาตามศักยภาพของตน ซึ่งนักศึกษาวิชาชีพรูที่จะออกไปประกอบอาชีพครู หากพบผู้เรียนมีปัญหาทุกข้อใจหรือตัดสินใจอะไรบางอย่างไม่ได้ การให้คำปรึกษาเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองมากขึ้น เข้าใจสภาพการณ์ และสิ่งแวดล้อมดีขึ้น นอกจากนี้การให้คำปรึกษายังช่วยครูให้เข้าใจถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหา สามารถที่จะหาแนวทางการแก้ปัญหาได้ ช่วยครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจากประสบการณ์การสอนของผู้ที่สอนในรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบปัญหาว่า นักศึกษาไม่สนใจการฟังบรรยายและฝึกปฏิบัติ ไม่มีความกระตือรือร้น และไม่กล้าแสดงออก โดยเฉพาะหากต้องฝึกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการจดบันทึกเนื้อหาวิชาที่สอนทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจ และไม่สามารถใช้ทักษะการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ จึงส่งผลให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ในรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และได้รับประสบการณ์ตรงในฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาในการประกอบอาชีพได้ในภายภาคหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ต่อการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การให้คำปรึกษา โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นการทดลอง แบบ One group pre-test post-test design ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 220 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ที่เรียนรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์ วิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การให้คำปรึกษา

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์ วิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา สำหรับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 6 ชั่วโมง

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ชนิดจับคู่ 20 ข้อ

3.3 แบบประเมินการให้คำปรึกษา วิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา สำหรับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist)

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การให้คำปรึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

4.1 การสร้างแผนการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน (6 ชั่วโมง) เรื่อง การให้คำปรึกษา โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน มีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ศึกษาเกี่ยวกับหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน แนวทางการดำเนินการ และการวัดผล และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

4.1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม

4.1.3 กำหนดรูปแบบเพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีดังนี้

- 1) ความคิดรวบยอด
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) เนื้อหาสาระ
- 5) กิจกรรมการเรียนการสอน

4.1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การให้คำปรึกษา จำนวน 3 แผน

4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองสอนกับนักศึกษาวิชาชีพรูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระยะเวลา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยต่อไป

4.2 การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

4.2.1 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์จากแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การให้คำปรึกษา เพื่อจะได้
ข้อคำถามได้ตรงสาระสำคัญ

4.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา

4.2.3 สร้างแบบทดสอบทางการเรียน โดยจัดทำแบบทดสอบชนิดจับคู่ จำนวน 30 ข้อ เพื่อจะ
เลือกใช้จริง 20 ข้อ

4.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาชีพรู ที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

4.2.5 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก
เป็นรายข้อ โดยคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR 20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน
(Kuder- Richardson) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .72

4.3 การสร้างแบบประเมินการให้คำปรึกษา โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินการฝึกปฏิบัติการ
ให้คำปรึกษา โดยกำหนดเกณฑ์ช่วงค่าคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติได้ถูกต้องตามขั้นตอนและทักษะการให้คำปรึกษามากที่สุด
- 4 หมายถึง ปฏิบัติได้ถูกต้องขั้นตอนและทักษะการให้คำปรึกษามาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติได้ถูกต้องขั้นตอนและทักษะการให้คำปรึกษาปานกลาง
- 2 หมายถึง ปฏิบัติได้ถูกต้องขั้นตอนและทักษะการให้คำปรึกษาน้อย
- 1 หมายถึง ปฏิบัติได้ถูกต้องขั้นตอนและทักษะการให้คำปรึกษาน้อยที่สุด

4.4 การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้
การแสดงบทบาทสมมุติ เรื่อง การให้คำปรึกษา ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale)
ตามแบบของลิเคิร์ท (LiKert) ซึ่งมีเกณฑ์การการตรวจคะแนนระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ
ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ
อายุ สาขาวิชาที่เรียน ชั้นปีที่ศึกษาโดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า
Rating Scale) 5 ระดับ ด้านความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ เรื่อง การให้
คำปรึกษา โดยมีช่วงค่าคะแนนดังนี้

ช่วงค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมายระดับความพอใจ
4.21 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.41 – 4.20	พึงพอใจมาก
2.61 – 3.40	พึงพอใจปานกลาง
1.81 – 2.60	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.80	พึงพอใจน้อยที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง โดยศึกษากับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ที่เรียนวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้เวลาในการทดลองสอนทั้งหมด 6 ชั่วโมง มีรายละเอียดในการศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การให้คำปรึกษา จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน แจกให้นักศึกษาทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานของนักศึกษา และให้นักศึกษาทดสอบปฏิบัติก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนน 15 คะแนน เพื่อวัดทักษะการให้คำปรึกษา จากนั้นดำเนินการตรวจคะแนนจากการทดสอบและรวมคะแนนจากแบบประเมินการให้คำปรึกษาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

5.2 ผู้ศึกษาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา

5.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ และทำแบบทดสอบท้ายกิจกรรมตามเนื้อหา

5.4 ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การให้คำปรึกษา เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนตามแผนการสอน โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน และทดสอบปฏิบัติการให้คำปรึกษา 15 คะแนน จากนั้นรวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนและการทดสอบปฏิบัติไปวิเคราะห์ข้อมูล

5.5 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา จำนวน 40 คน หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ รวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษาพร้อมรายงานผล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การให้คำปรึกษา โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งผู้วิจัยได้ผู้วิจัยสรุปและนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การให้คำปรึกษา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ

กลุ่มทดลอง 1	N	คะแนนเต็ม	μ	σ	t	P
คะแนนสอบก่อนเรียน	40	35	14.42	1.87	23.29*	0.00
คะแนนสอบหลังเรียน	40	35	25.32	2.26		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 25.32 สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 14.42 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เรื่อง การให้คำปรึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบแสดงบทบาทสมมติ

ข้อ	หัวข้อการประเมิน	μ	σ	การแปลผล
1	นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น	4.05	.71	พึงพอใจมาก
2	นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน	4.05	.74	พึงพอใจมาก
3	นักศึกษาสามารถปฏิบัติขั้นตอนการให้คำปรึกษาได้	3.70	.68	พึงพอใจมาก
4	นักศึกษามีความสุขในการเรียนการสอน	4.05	.81	พึงพอใจมาก
5	นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน	3.72	.64	พึงพอใจมาก
6	นักศึกษารู้สึกชอบวิธีการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ	4.27	.87	พึงพอใจมากที่สุด
7	นักศึกษามีส่วนช่วยเหลือในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.32	.61	พึงพอใจมากที่สุด
8	นักศึกษามีความมั่นใจในการให้คำปรึกษา	3.55	.67	พึงพอใจมาก
9	นักศึกษาสามารถปฏิบัติทักษะการให้คำปรึกษาได้	3.72	.50	พึงพอใจมาก
10	นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4.02	.69	พึงพอใจมาก
	รวม	3.94	.69	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การให้คำปรึกษา โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละหัวข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดในหัวข้อนักศึกษาช่วยเหลือในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาที่มีความพึงพอใจในหัวข้อนักศึกษารู้สึกชอบวิธีการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27, มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น, มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนและมีความสุขในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน และนักศึกษาสามารถปฏิบัติทักษะการให้คำปรึกษาได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72, นักศึกษาสามารถปฏิบัติขั้นตอนการให้คำปรึกษาได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่ำที่สุดในหัวข้อมีความมั่นใจในการให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

อภิปรายผล

1. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาการแนะแนว เรื่อง การให้คำปรึกษา สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ พบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 25.32 สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนที่เท่ากับ 14.42 โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก และได้ลงมือปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังลดความตึงเครียดเพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพการณ์ที่เป็นจริงของชีวิต ซึ่งการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้เรียนการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับสุชาดา ทิพย์มนตรี (2556) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้การแสดงแบบบทบาทสมมติในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติก่อให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ ซึ่งเป็นการถ่ายโยงความรู้ที่เกิดจากความคล้ายคลึงกันของสถานการณ์ในการเรียนรู้กับสถานการณ์ที่จะนำความรู้ไปใช้ เนื่องจากว่า

นักศึกษาต้องนำความรู้เดิมมาปฏิสัมพันธ์กับความรู้ใหม่จึงจะช่วยให้สามารถเรียนรู้บทเรียนได้เร็วขึ้น และสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การไปใช้จริงนอกห้องเรียนได้ ทั้งนี้เพราะการแสดงบทบาทสมมติเป็นการประสบการณ์ให้นักศึกษาโดยตรง เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษานำภาษาอังกฤษไปใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก และลดความวิตกกังวล ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถนำบทเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ รวมทั้งศิริรัตน์ สังข์สุข (2556) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นและมีบุคลิกภาพเหมาะสม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกรณีการณ์ ธีราวุฒิ (2560) ที่พบว่า การเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติช่วยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน โดยศึกษาเนื้อหา ผึกคิดวิเคราะห์และวางแผนในการสวมบทบาทสมมติที่ได้รับมอบหมาย และนำเสนอเรื่องราวแก่กลุ่มอื่น ๆ ดังนั้นจึงทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สามารถจดจำเนื้อหาในรายวิชาได้ดีมากกว่าการฟังผู้สอนบรรยายเพียงอย่างเดียว และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

2. การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ผลการวิจัย นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละหัวข้อ พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดที่หัวข้อมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือรู้สึกชอบวิธีการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27, มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น, มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน และมีความสุขในการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติที่แนวทางการสอนที่มีความสนุกสนาน ส่งเสริมความกล้าแสดงออกให้กับผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียนยังได้ทำกิจกรรมร่วมกันมี ซึ่งส่งผลดีต่อพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก สอดคล้องกับสุตพร ตงศิริ (2559) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการนำเสนอบทบาทสมมติเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น ๆ พบว่า การเรียนการสอนในรูปแบบบทบาทสมตตินักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนในระดับมาก นอกจากนี้กรณีการณ์ ธีราวุฒิ (2560) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมตติอยู่ในระดับมาก มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองถ่ายทอดความรู้ด้วยตนเอง สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาและจดจำเนื้อหาได้ดีกว่าเดิม โดยเฉพาะในเรื่องที่ตนได้รับมอบหมาย ทำให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และบรรยากาศในการเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบแสดงบทบาทสมมติ ในการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ
2. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติให้มากขึ้น นักศึกษาจะได้มีเวลาและโอกาสในการฝึกกิจกรรมเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการให้คำปรึกษา

3. ในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษา ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาเป้าหมายของพฤติกรรมและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมาย รวมทั้งลำดับขั้นตอนดังกล่าวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเพิ่มระยะเวลาในการทำวิจัยมากกว่านี้ ซึ่งอาจนำนักศึกษาไปฝึกในสถานการณ์จริงนอกสถานที่ โดยศึกษาต่อไปว่าเมื่อการฝึกปฏิบัติจริงนอกสถานที่ในสถานการณ์จริง จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการให้คำปรึกษาได้มากน้อยเพียงใด

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยคณาจารย์กลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ให้ความช่วยเหลือและกรุณาเวลาให้ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และนักศึกษาในรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ให้ความร่วมมือในการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นอย่างสูง ที่สนับสนุนในการให้ทุนวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคณะครุศาสตร์ ที่ให้โอกาสในการทำวิจัยและพิจารณาให้ได้รับทุนการวิจัยในชั้นเรียนนี้ สุดท้ายหากการศึกษาวิจัยฉบับนี้จะยังมีประโยชน์และคุณค่า ผู้วิจัยขอมอบเพื่อน้อมบูชาบิดามารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนอบรมด้วยดีเสมอมา และขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ ธีรารุณี. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 0109431 นิทานสุภาพิต โดยใช้บทบาทสมมติของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 มหาลัยทักษิณ. **วารสารอินทนิลทักษิณสาร** ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 : 127-140.
- ทิตนา แชมมณี. (2551). **รูปแบบการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- รังสรรค์ โฉมยา. (2555). **การแนะแนวในโรงเรียน : หลักจิตวิทยาสำหรับครู**. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิโรรัตน์ สังข์สุข. (2556). **การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/16 สาขาธุรกิจค้าปลีก ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ**. วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุดาพร ตงศิริ. (2559). **ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา จป 111 ด้วยวิธีนำเสนอบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน**. คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุชาดา ทิพย์มนตรี. (2556). **ประสิทธิผลของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ**. สาขาวิชาภาษา การสื่อสารและธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
- สุรรัตน์ ตุ่นคำ. (2557). **การใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 แผนกการชาย วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการเชียงใหม่ ในรายวิชาการส่งเสริมการขาย**. แผนกวิชาการจัดการ วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการเชียงใหม่.
- อัครา เอิบสุขสิริ. (2556). **จิตวิทยาสำหรับครู**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์